

[Statsministeren.]

gøre Genopbygningen og saaledes bane Vej for den Forbedring af Levefoden og de nye sociale Fremskridt, der er vort Maal.

Jeg vil gerne begynde med at slaa fast, at ingen af de ærede Ordførere paa væsentlige Punkter har anføgtet min Fremstilling af vor vanskelige Valutasituation. Man har fra forskellig Side ment, at det Tal for Valutaforbruget i de to sidste Aar paa 1 700 Mill. Kr., som jeg tidligere har anført, var for højt. Man har ogsaa søgt at give en Forklaring paa, at vi har brugt saa megen fremmed Valuta. Men ingen af de ærede Ordførere er naaet til en anden Konklusion end den, som jeg saa stærkt understregede og endnu en Gang finder Anledning til at fremhæve, at vi i det kommende Aar ikke vil kunne importere mere fra Udlandet, end vi kan skaffe Dækning for gennem løbende Indtægter og de begrænsede Laanemuligheder, som staa til vor Raadighed i Den internationale Bank og Valutafond.

Det skulde da lige være det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, som pegede paa fortsat Benyttelse af Laanevejen, bl. a. under Henvisning til de store Udgifter, som vi har haft til de tyske Flygtninge. Jeg tror af mange Grunde ikke paa, at Tiden netop nu skulde være inde til at sætte sin Lid til Optagelse af Laan i Udlandet. Jeg skal slet ikke nægte, at vi under Genopbygningsperioden atter vil kunne faa Brug for Laan fra Udlandet, og at en fornuftig Anvendelse af saadanne Laan vil kunne fremme Genopbygningen, men i Dag maa det gælde om at vise, at vi selv kan skabe Balance i vort Forhold til Udlandet og faa Genopbygningen i Gang, og vi vil da ogsaa staa langt bedre rustet til senere at undersøge Mulighederne for, om nye Laan vil være paa-krævet.

Derimod er der nogle af de ærede Ordførere, der stadig mener, at Valutaforbruget i de forløbne 2 Aar ikke har været saa stort, som jeg angav. For 1946 holder det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sig stadig til det af Statistisk Departement opgjorte Underskud paa den løbende Betalingsbalance paa 700 Mill. Kr. og kan ikke godkende, at jeg hertil lægger Indtægten ved frigjorte Skibserstatninger paa 235 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har spurgt mig, om dette Beløb da ikke skulde regnes til Indtægt, naar det senere blev ført til Ud-gift, f. Eks. ved Køb af Skibe fra Udlandet. Jeg kan hertil svare, at naturligvis har vi tjent det paagældende Beløb, men bare ikke i 1946. At Statistisk Departement ikke har haft Mulighed for at føre Tallet til Indtægt

før i dette Aar, rokker ikke ved den Kends-gerning, at Beløbet er indtjent under Krigen, hvor det faktisk burde være ført til Ind-tægt, og forbrugt i 1946. Jeg maa derfor fastholde, at vort Merforbrug af udenlandsk Valuta i 1946, naar vi tager dette Beløb og de andre mindre Udgiftsposter, som Statistisk Departement heller ikke har regnet med, i Betragtning, som af mig anført har været omkring 1 Milliard Kr.

For 1947 kan det ærede Medlem fort-sat ikke forstaa, at jeg kan naa op paa et Valutaforbrug paa over 600 Mill. Kr., og har paa dette Punkt faaet Støtte af det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, som i denne Forbindelse citerer nogle Tal, formentlig fra den samme Opgørelse fra Varedirektoratet, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har hentet sine Oplysninger fra. Til Vejled-ning for begge de ærede Medlemmer kan jeg oplyse, at man paa Grundlag af de han-delsstatistiske Opgørelser fra Aarets første 10 Maaneder nu regner med et Importover-skud for hele 1947 paa ca. 900 Mill. Kr. Heroverfor staa et Nettooverskud paa Be-talingsbalancens andre løbende Poster paa ca. 250 Mill. Kr., saaledes at Underskuddet, saa vidt man kan skønne i Dag, vil blive ca. 650 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen vil forstaa, at de Tal, han regner med, maa være forældede, naar jeg anfører, at Importen i Aarets første 10 Maaneder med Tillæg af Renteudgifter alene har udgjort 2 700 Mill. Kr. eller lige saa meget, som han mente, at Tallet vilde blive for hele 1947.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen gjorde vist ogsaa gældende, at jeg skulde have sagt, at vi havde „ops pist“ hele dette Merforbrug paa 1 600—1 700 Mill. Kr. Jeg ved ikke, hvor han har denne Opfattelse fra. For mig er Sagens Kærne, at vi i de to foregaaende Aar kun har kunnet skaffe Dækning for vor Indførsel ved at forbruge saa store Valutabeløb, og at samtidig her-med er angivet Størrelsesordenen af de Vanskeligheder, vi staa over for i det kom-mende Aar, hvor vi ikke har Mulighed for et tilsvarende Valutaforbrug. Jeg har jo ikke sagt, at vi ikke har faaet noget for Pengene. Vi har jo faaet baade Varer til Forbrug og Materiel til Genopbygning. Jeg har peget paa, at ikke alle de Varer, vi indførte, og her tænker jeg særlig paa Aaret 1946, har været lige nødvendige for vor Gen-opbygning. For Aaret 1947 vil jeg gerne medgive det ærede Medlem, at Importen stort set har været skaaret saa stærkt ned, som de handelspolitiske Forhold tillod. Men er det sikkert, at vor Eksport ikke kunde